

Farmakolog i eterfabrikken

Den Norske Ætherfabrik startet produksjonen av eter i lokaler i det som nå heter Eterveien år 1900. Under den første verdenskrig begynte de, som følge av manglende leveranser fra utlandet, også å produsere narkoseeter, noe som forutsatte langt høyere grad av sikkerhet. I en artikkel fortalte Edvard Poulsson (1858–1935), Norges første professor i farmakologi, om sitt arbeid med å kvalitets-sikre narkoseeteren (Tidsskr Nor Lægeforen 1926; 46: 777–80). Problemet var eterens korte hold-barhet. Poulssons forslag til løsning var å redusere oksideringen ved å tilsette jern.

Om norsk narkoseeter og dens konservering

Av E. Poulsson

Efterat eter er blit det regulære bedøvelsesmiddel, er katastrofer paa operations-bordet eller snart efter, at patienten har forlat dette, praktisk talt forsvundne. I de ikke mange beskrevne dødsfald under eternarkose synes respirationslam-melse at ha været aarsaken, og dessuten kan man som bekjendt selv ved en efter alle kunstens regler ledet narkose opleve irritationstilstander i lungerne (bron-kit, pneumoni). Aarsaken hertil er antagelig [...] at der selv i en feilfri narkose-eter, som frisk tilberedt holder alle farmakopøens prøver, efter en tids opbeva-ring kan dannes skadelige produkter. [...] Tidligere fik vi al vor narkoseetere fra utlandet; men efter 1914 fik de krigførende magter, bl.a. Tyskland, hvorfra om-trent hele vort behov tilfredsstilledes, selv bruk for alt, hvad de kunde produ-cere. Den Norske Ætherfabrik, som hittil kun hadde levert den almindelige medicinske eter, som gives indvortes og i saa smaa doser, at de for inhalation farlige forurensninger ingen rolle spiller, gik derfor over til ogsaa at fremstille narkoseeter, en ulike vanskeligere opgave.